

REGLUR

um gúmmibjörgunarbáta á skipum.

1. gr.

Gúmmibjörgunarbátur nefnist fleytitæki úr gúmmibornum striga eða öðru álíka efni, enda hafi hann hlotið viðurkenningu skipaskoðunarstjóra.

2. gr.

Um gúmmibjörgunarbáta og geymslu þeirra.

1. Utan um bátinn samanbrotinn skal vera slitsterk, sjálfopnanleg taska eða aðrar hentugar umbúðir, sem þola vel allt venjulegt slit um borð í skipum.
2. Taskan með gúmmibátinum í skal geymd í þar til gerðum kistli eða skáp, á hentugum stað í skipinu. Skal geymsla þessi þannig gerð, að skemmdir af völdum núnings séu útilokaðar.
3. Gúmmibáturinn skal staðsettur á aðgengilegum og hentugum stað á skipinu í samráði við Skipaskoðun ríkisins. Sé bátskistill geymdur á þaki stýrishúss á fiskiskipi, skal vera handrið á þakinu og stigi upp. Ísöxi skal vera handbær nálægt kistlinum, ef skipaskoðunarmaður telur hættu á isingu, þar sem kistillinn er staðsettur.
4. Gúmmibáturinn skal þannig gerður, að hann þoli, að honum sé kastað í sjóinn frá skipinu, án þess að hann skemmist. Gúmmibáturinn skal tengdur skipinu með grannri, hentugri taug, hæfilega langri, og auðleystri í báða enda.
5. Samanlagður þungi gúmmibjörgunarbátsins í töskunni, ásamt búnaði þeim, sem krafizt er í þessum reglum, má ekki vera meiri en 200 kílógrömm, nema sérstakur útbúnaður sé til að koma bát og búnaði í sjóinn, án þess að lyfta þurfi beint með handafli.
6. Gúmmibjörgunarbáturinn skal vera þannig búinn, að hann þenjist sjálfkrafa út og sprengi utan af sér umbúðirnar, ef kippt er í snúru, eða á annan jafn einfaldan hátt. Öryggislokar skulu vera á lofthylkjunum.
7. Gúmmibáturinn skal búinn bátfesti og hringinn í kring skal utan á hliðar hans vera fest lína til að gripa í. Enn fremur skal á bátinum vera festing fyrir dráttar-taug, þannig að draga megi gúmmibátinn milli skipa, gegn sjó- og vindi, með fullri tölu þeirra manna, sem hann er ætlaður fyrir.
8. Handföng eða annar nauðsynlegur útbúnaður skal vera til að reisa bátinn við, ef hann flýtur á hvolfi. Á botni bátsins skulu vera pokar, sem fyllast sjó og auka stöðugleikann.
9. Gúmmibjörgunarbáturinn skal búinn tvöföldu þaki, sem lyftist sjálfkrafa um leið og báturinn þenst út. Skal það vera fasttengt gúmmibátinum og verja áhöfnina gegn kulda og vosbúð. Þakið skal þannig gert, að regnvatn renni af því í gúmmibelg, sem tæma má úr drykkjarvatn inni í bátinum. Efst á þakinu skal vera rafhljós tengt rafhlöðu af þeirri gerð, sem gefur straum þegar hún liggur í sjó. Þakið skal vera rauðgult að lit.
10. Þegar gúmmibáturinn er uppblásinn og flýtur á réttan hátt, skal hann vera stöðugur í sjó.
11. Þegar gúmmibáturinn flýtur eins og honum er ætlað, uppblásinn, skal hann fleyta ofansjávar og undir þaki þeim fjölda manna, sem hann er ætlaður. Skal fleytimagn vera minnst 100 kíló fyrir hvern mann, og sé þá einungis meðtalið fleytimagn í aðalhölfum bátsins, en ekki fleytimagn í þóftum, ef einhverjar eru, né í þakslöngum.

12. Gúmmibáturinn skal þannig búinn reipstiga eða öðru jafngóðu, að auðvelt sé **2**
að komast úr sjó upp í bátinn. 14. jan.
13. Gúmmibáturinn skal vera þægilegur að sitja í fyrir þann fjölda manna, sem honum er ætlaður. Skal hverjum manni ætlaður ekki minni botnflötur en 0.372 fermetrar (4 ensk ferfet) innan við aðallofthylkin.
14. Aðalhólf gúmmibátsins skulu vera fæst tvö, algerlega aðskilin. Skal hvort um sig vera nægilega stórt til að geta fleytt ofansjár þeim fjölda manna, sem bátnum er ætlaður, og báturinn því þannig gerður, að fleytimagn hans sé nokkru meira en brýnasta nauðsyn krefur, ef báturinn kynni að skemmast eða ekki þenjast allur út.
15. Botninn í bátnum skal vera algerlega vatnspéttur, og skal hann vera einangraður nægjanlega gegn kulda, með tvöföldum botni og þannig, að hægt sé innanfrá að dæla lofti í eitt eða fleiri hólf hans, eða þannig að botninn fyllist lofti sjálfkrafa um leið og báturinn sjálfur, en þá skal einnig vera fyrir hendi útbúnaður til að tæma lofti úr botninum einum og dæla aftur í hann með handdælu.

3. gr.

Útbúnaður gúmmibjörgunarbáta skal vera sem hér segir:

1. Rekakkeri fest við gúmmibátinn með tilheyrandi línu. Lítill flothæfur kasthringur, með 15 metra línu.
2. Austurtæki, svampur og flothæfur vasahnífur.
3. Hæfilega stór lofthanddæla, sem hægt er að tengja við stúta inni í bátnum, til að bæta í hann lofti, ef með þarf.
4. Viðgerðarútbúnaður, sem hægt er að nota til að gera við leka í lofthylkjunum.
5. Tveir fallhlífarflugeldar af viðurkenndri gerð.
6. Á gúmmibátum, sem ætlaðir eru fyrir 3 menn eða færri, skulu vera 6 handblys. Á öðrum gúmmibátum skulu vera 12 handblys, sem gefa frá sér skært rautt ljós og senda frá sér tvær rauðar stjörnur í minnst 60 metra hæð. Í stað handblysanna má nota merkjabyssu með jafnmörgum skotum. Enn fremur tvö flot-hæf reyksmerki, er gefa frá sér rauðgulan lit.
7. Eitt vasaljós, sem nota má til að morsa með, í vatnsheldum umbúðum, ásamt einni varahlöðu og varaperu.
8. 3 ryðfrí ílát með hálfum lítra af drykkjarvatni hvert og 100 grömm af barley-sykri eða öðru jafngóðu næringarefni fyrir hvern mann, miðað við þann fjölda sem gúmmibáturinn er gerður fyrir.
9. Ein drykkjarkrús úr ryðfríu efni, með merkjum við mismunandi rúmmál.
10. Lítill lyfjakassi með sáraumbúðum og öðru til að húa að sárum, enn fremur lítið glas með kamfórudropum eða öðru jafngóðu, hressandi lyfi.
11. Notkunarreglur á íslenzku skulu vera í vatnsheldum umbúðum í gúmmibátnum.

4. gr.

Skoðun og viðhald gúmmibjörgunarbáta.

Sérhver gúmmibjörgunarbátur skal minnst einu sinni á ári tekinn úr umbúðunum, fylltur lofti, skoðaður og þrýstímældur. Skal skoðun þessi framkvæmd af mönnum, sem viðurkenningu hafa til þess hlotið af skipaskoðunarstjóra. Skulu sömu menn einir mega annast viðgerðir á gúmmibjörgunarbátum, og skal þeim skylt að fylgja nákvæmlega fyrirmælum framleiðanda gúmmibátanna og skipaskoðunarinnar.

Skal skoðunarmaður gúmmibáta setja merki Skipaskoðunar ríkisins á hvern þann gúmmibjörgunarbát, sem í fyrsta skipti er skoðaður, ásamt kallmerki eða

2 einkennisstöfum, tölum skipsins og fjölda þeirra manna, sem gúmmíbjörgunar-
14. jan. báturinn er leyfður fyrir. Skal sama merki vera utan á tösku gúmmíbátsins.

Hafi gúmmíbáturinn reynzt vera í lagi, eða er gert hefur verið við hann, eins og með þurfti, útfyllir skoðunarmaður gúmmíbátsins skoðunarvottorð í þírítí, á eyðublöðum, sem skipaskoðunin lætur í té.

Skoðunarmaður heldur einu eintaki eftir, eitt eintak fylgir gúmmíbátnum, en eitt eintak skal afhent skipstjóra til geymslu með skjölum skipsins. Þegar skoðun skipsins fer fram, skal eitt vottorð um skoðun gúmmíbátsins fylgja skoðunar-
skýrslu búnaðar til Skipaskoðunar ríkisins.

5. gr.

Þegar um landróðrabáta er að ræða eða önnur skip, sem að jafnaði fara eigi lengri ferðir en eins sólarhrings, getur skipaskoðunarstjóri leyft, að gúmmí-
björgunarbátarnir séu ekki búnir þeim matvælum, sem getur í 8. lið 3. greinar.

Reglur þessar eru hér með settar samkvæmt lögum nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, til að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Um leið eru úr gildi felldar reglur um meðferð og útbúnað gúmmí-
fleytitækja á skipum, nr. 187 11. nóv. 1953.

Samgöngumálaráðuneytið, 14. janúar 1957.

Lúðvík Jósefsson.

Páll Pálmason.

3

14. jan.

AUGLÝSING

um breytingu á reglum nr. 11 20. jan. 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra.

1. gr.

143. gr. reglnanna orðist þannig:

I. Á öllum farþegaskipum og flutningaskipum, 500 rúmlestir og stærri, sem fara milli landa, skal vera:

1. Farþegaskip skal hafa björgunarbáta fyrir alla á skipinu, en flutningaskip skal á hvorri hlið skipsins hafa björgunarbát eða björgunarbáta, sem rúma alla á skipinu.

2. Öll farþegaskip og flutningaskip, sem sigla milli Íslands og annarra landa, skulu auk björgunarbáta þeirra, sem skipinu er skylt að hafa samkv. 1. tölulið, búin gúmmíbjörgunarbátum fyrir alla á skipinu.

3. Bjarghringar samkvæmt því, sem krafizt er í 142. gr. þessara reglna eða b-lið 16. gr., sbr. 34. gr. III. kafla alþjóðasamþykktar um öryggi mannlífa á hafinu, frá 10. júní 1948. Á farþegaskipum skal helmíngur þeirra, en þó aldrei færri en 6, vera með blysi, er sjálft tendrast í sjó, og tveimur duflum með veifu á stöng og 27.5 m langri línu. Á flutningaskipum skulu vera minnst 4 bjarghringar með blysi og tveir með línu og dufli.

Á oliuflutningaskipum skulu bjarghringaljós vera rafmagnsljós.

4. Bjargbelti handa öllum á skipinu.

5. Línubýssa samkvæmt 141. gr., með 4 skotum og 4 línum og auk þess tvær flotlínur.